



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 3314/2020**  
**25.03.2021. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача Јавног предузећа “Електропривреда Србије“ Београд – Огранак рударски басен „Колубара“ Лазаревац, чији је пуномоћник Александар Будаљих, адвокат из ..., против противника предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Весна Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизијама противника предлагача које су изјављене против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 935/19 од 27.02.2020. године, у седници одржаној 25.03.2021. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБИЈАЈУ СЕ** као неосноване ревизије противника предлагача АА које су изјављене против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 935/19 од 27.02.2020. године.

**Образложење**

Решењем Основног суда у Убу Р1 38/18 од 12.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог противника предлагача АА којим је тражио да се предлагач обавезе да му плати накнаду за грађевинске припатке и воћне засаде постојеће на кп бр. ..., кп бр. .. и кп бр. ..., све у КО ..., које су експроприсане решењем Одељења за имовинско-правне послове Општине Лајковац бр. .. од 29.11.2006. године и то: за грађевинске припатке 9.365.023,66 динара и за воћне засаде 48.107.900,00 динара, са законском затезном каматом од 12.02.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је предлог противника предлагача којим је тражио да се предлагач обавезе да му плати трошкове ванпарничног поступка.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 935/19 од 27.02.2020. године одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Убу Р1 38/18 од 12.02.2019. године.

Против решења другостепеног суда противник предлагача АА је благовремено изјавио две ревизије, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Предлагач је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијано решење применом члана 408. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 ... 87/18), на чију примену упућује члан 506. став 2. истог закона, као и применом члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизије противника предлагача нису основане.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизија не може да се изјави због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, како је то прописано чланом 407. став 1. тачка 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Владе Републике Србије од 13.01.2005. године утврђен је општи интерес за експропријацију кп бр. ..., кп бр. .. и кп бр. .. КО ..., предвиђених за експлоатацију угља на површинском копу „Тамнава – западно поље“, на име овде противника предлагача АА, који је у то време био уписан као власник наведених непокретности у јавним књигама. Правноснажним решењем Одељења за имовинско-правне послове Општине Лајковац бр. .. од 29.11.2006. године, усвојен је предлог РБ „Колубара“ ДОО Лазаревац, па су у корист предлагача у циљу даље експлоатације угља на површинском копу „Тамнава – западно поље“, на територији Општине Лајковац, експроприсане непокретности у приватној својини и то кп бр. .. у површини од 2.08.45 ха, кп бр. .. у површини од 0.11.28 ха и кп бр. .. у површини од 0.30.37 ха КО ..., уписане у ЗКУЛ бр. .. и п.л. бр. .. као власништво и посед АА из ..., заједно са грађевинским припатцима постојећим на истим. Противник предлагача АА је крајем 2003. године наведене парцеле продао ББ, који је одмах ступио у посед и у пролеће 2004. године на том земљишту подигао воћњак. Уговор о купопродаји непокретности оверен је у Општинском суду у Убу, под Ов бр. ../04 – 23.11.2004. године и то са противником предлагача АА као продавцем и купцима ВВ и ГГ. Уговором који је оверен у Општинском суду у Убу под Ов бр. ../06 од 06.03.2006. године, фактички власник ББ је заједно са ДД, ове парцеле купио од ВВ и ГГ. Вештачењем од стране вештака грађевинске струке утврђено је да је вредност грађевинских припадака 9.365.023,66 динара, а вештачењем од стране вештака пољопривредне струке утврђено је да је воћни засад подигнут 2004. године, а да је корисник експропријације овде предлагач, ушао у посед 03.05.2007. године, те да је засад уништен у четвртој години живота. На основу налаза и мишљења вештака пољопривредне струке утврђено је да јабуке на пун род ступају у петој години старости, при чему јабуке у другој и трећој години имају неке плодове, али се не може сматрати да су ступиле на род, јер се ступањем на род сматра ступање на пун род, а засад ораха ступа на пун род десете године и ови воћни засади су третирано као млади воћни засади који не дају плодове и чија је вредност 48.107.900,00 динара. На записнику о усменој јавној расправи од 11.04.2007. године у Одељењу за привреду и имовинско-правне послове Општине Лајковац, а у вези експропријације непокретности, постигнут је делимични споразум којим је овде предлагач РБ „Колубара“ из Лазаревца обавезан да противнику предлагача АА плати новчану накнаду за експроприсане кп бр. ..., кп бр. .. и кп

бр. ..., као и новчану накнаду за дрвну масу и трошкове поступка, а да ће се исплата извршити његовом пуномоћнику ББ.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови закључили да улагање у воћне засаде и грађевинске припатке није извршио АА, већ ББ као фактички власник непокретности почев од краја 2003. године, који нема својство странке у овом поступку.

У конкретном случају, захтева се одређивање накнаде за грађевинске припатке на експроприсаним парцелама и воћне засаде, за које је утврђено да је млад воћни засад који не даје плодове. Противнику предлагача АА је корисник експропријације, овде предлагач, у вансудском поступку платио накнаду за експроприсане непокретности као и дрвну масу према споразуму који је постигнут 11.04.2007. године. Међутим, правилно је утврђено да је противник предлагача крајем 2003. године фактички располагао са кп бр. ..., .. и ..., КО ..., у корист ББ, који је ушао у посед крајем 2003. године и током 2004. године извршио садњу воћњака на експроприсаним парцелама и изградио ограду око воћњака, чија је вредност утврђена вештачењем. Општи интерес за експропријацију ових парцела утврђен је решењем Владе Републике Србије од 13.01.2005. године, које је објављено у „Службеном гласнику“. Чињеница што је у време доношења решења о експропријацији противник предлагача АА био уписан као власник експроприсаних непокретности у јавним књигама, не утиче на одлуку суда о праву на тражену накнаду за воћне засаде и грађевинске припатке, јер је у овом поступку утврђено да је треће лице извршило сађење и градњу, а не противник предлагача. Стога је правилан и закључак првостепеног суда да је оваквим понашањем противник предлагача заједно са својим пуномоћником ББ, коме је продао експроприсану имовину, имао сазнање да ће имовина бити експроприсана, те да је извршена садња воћњака и пренамена земљишта из пољопривредног у воћњак, имало за циљ увећање вредности имовине која ће бити експроприсана у блиској будућности. Како противник предлагача није власник воћних засада, нити оgrade као грађевинског припатка, јер је власник ове имовине треће лице ББ који није учесник у поступку експропријације и правилно је одлучено да АА нема право на накнаду у смислу члана 45. Закона о експропријацији.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је приликом одлучивања погрешно примењено материјално право.

У ревизији се указује да је суд био у обавези да овај поступак обустави у смислу члана 16. став 2. Закона о ванпарничном поступку, јер је поступак требало спровести по правилима парничног поступка. Ови ревизијски наводи су неосновани, јер је приликом одређивања висине накнаде за експроприсану непокретност суд у ванпарничном поступку овлашћен да цени да ли ранији сопственик експроприсане непокретности има право на тражену накнаду, ценећи све околности које су од значаја у вези основа и висине тражене накнаде, те је одлучивао у границама овлашћења које су прописане чланом 136. став 1. и 2. Закона о ванпарничном поступку.

Осталим ревизијским наводима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за изјављивање ревизије у овом случају, јер ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, како је то прописано чланом 407. став 3. ЗПП.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванапрничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија  
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић